

Μεγάλη κινητοποίηση για την υπεράσπιση της Υγείας του λαού της Δυτικής Αθήνας πραγματοποιήθηκε το πρωί της Κυριακής 17 Μαρτίου 2019 στο Χαϊδάρι.

Πάνω από 35 σωματεία, μαζικοί φορείς και η δημοτική αρχή Χαϊδαρίου συντόνισαν τα βήματά τους και διαδήλωσαν ξεκινώντας από την είσοδο του νοσοκομείου «Αττικόν». Πρόκειται για την υλοποίηση απόφασης που λήφθηκε κατά τη διάρκεια πρόσφατης σύσκεψης που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της δημοτικής αρχής Χαϊδαρίου.

Δείτε στη συνέχεια βίντεο με απόσπασμα της εμπεριστατωμένης ομιλίας του **Μιχάλη Ρίζου,** προέδρου του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου ΑΤΤΙΚΟΝ (πηγή βίντεο, **902.gr**). Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της ομιλίας του Μιχάλη Ρίζου.

Μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικό ρεπορτάζ από την μεγάλη κινητοποίηση εδώ: **902.gr**

Εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι, αυτοαπασχολούμενοι, νέοι και νέες Δυτικής Αθήνας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες του ΑΤΤΙΚΟΥ,

είμαστε εδώ σήμερα, σε μια συσπείρωση αγώνα σωματείων και μαζικών φορέων από την υγεία και άλλους εργασιακούς κλάδους, όχι απλά για να κάνουμε κάποιες διαπιστώσεις, για να βγάλουμε μεγάλους λόγους

αλλά για να παρουσιάσουμε ένα πλαίσιο ανατρεπτικού αγώνα απέναντι σε μια πολιτική που φυλακίζει τις ζωές μας, εμπορευματοποιεί την υγεία και την περίθαλψη, κονταίνει τις ανάγκες των ανθρώπων του 21ου αιώνα,

είμαστε εδώ για να διαδηλώσουμε και να στείλουμε το μήνυμα του αγώνα σε κάθε εργαζόμενο, φτωχό, άνεργο, άνθρωπο της δουλειάς και του μεροκάματου, νέου και νέας που παλεύουν χωρίς ανάσα, σε συνεχή 12ωρα και δουλειά ακόμα και τις Κυριακές για ένα μεροκάματο των 300 ευρώ

είμαστε εδώ οι υγειονομικοί, οι εργαζόμενοι του ΑΤΤΙΚΟΥ και των γειτονικών νοσοκομείων (γιατροί, νοσηλευτές, τεχνικοί, τραυματιοφορείς, διοικητικοί υπάλληλοι) μαζί με τους συμπολίτες μας για να συγκροτήσουμε ένα κοινό μέτωπο για την υπεράσπιση της Υγείας του λαού της Δυτικής Αθήνας

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες, ξεκινάμε από μια θεμελιώδη θέση

-η παροχή δημόσιας, δωρεάν και πλήρους (σύμφωνα με τις σύγχρονες επιστημονικές κατακτήσεις) υγείας δεν είναι απλά μια ουδέτερη κρατική υποχρέωση, μια ένδειξη φιλανθρωπίας και ελεημοσύνης. Η πολιτική για την υγεία έχει ταξικό πρόσημο, προσανατολισμό και στόχους.

Έστω και τη σημερινή – πολύ μερική, περιορισμένη και ανισόμετρη παροχή δημόσιας περίθαλψης – δεν μας τη χάρισε κανείς. Είναι κατάκτηση του εργατικού κινήματος, προϊόν πολύχρονων αγώνων. Χώρια που δεν μας τη δίνουν τζάμπα. Είναι υπόθεση του εργαζόμενου και όχι του αρρώστου.

Την έχουμε χρυσοπληρώσει με τους φόρους και τα χαράτσια που λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα, με τις ασφαλιστικές εισφορές, με τη δουλειά ως τα βαθιά γεράματα, με τη φθορά της εργατικής μας δύναμης (υποτυπώδης προστασία και μέτρα υγιεινής, ασφάλειας) με τις δολοφονίες εργαζομένων (που τις βαφτίζουν ατυχήματα) και μάλιστα εργαζομένων της πιο μαύρης εκμετάλλευσης (ντελιβεράδες, κοινωφελή στους ΟΤΑ, εργολαβικοί στα πετρέλαια, οικοδόμοι). Με τα μνημόνια σήμερα, το κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία πληρώνουν κατά 55% λιγότερα και οι ασθενείς πληρώνουν 45% περισσότερα.

Στη σημερινή περίοδο, ακόμα και αυτή τη δωρεάν περίθαλψη μας τη στερούν. Κράτος, κυβερνήσεις, ΕΕ, μελέτες δήθεν επιστημονικές που έχουν εκπονηθεί στα γραφεία των μεγαλοεπιχειρηματιών, την παρουσιάζουν ως κοστοβόρα! Και σε αυτό το πεδίο δηλ. μας λένε αχάριστους, ότι ζητάμε και καταναλώνουμε πολλά. Γιατί, όπως και στους μισθούς, στα ωράρια, στις εργασιακές σχέσεις θέλουν να μας απαξιώσουν, να συμπιέσουν κι άλλο την αξία της εργατικής δύναμης, και εξωεργασιακά – στο επίπεδο της αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης.

Θέλουν να μειώσουν την αξία μας για να αυξήσουν την υπεραξία τους! Αυτοί, που βγάζουν κέρδη δισεκατομμυρίων, που όταν αρρωσταίνουν νοσηλεύονται σε μονόκλινα – σουίτες στα ιδιωτικά νοσηλευτήρια των βορείων προαστίων και όχι στα άθλια ράντζα των διαδρόμων

του ΑΤΤΙΚΟΥ. Εδώ και χρόνια, και συνεχίζεται με γοργούς ρυθμούς σήμερα, εφαρμόζουν πολιτικό σχέδιο πλήρους ιδιωτικοποίησης της περίθαλψης, παράδοσης της στις πολυεθνικές. Για το κεφάλαιο, στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, που τα πάντα γίνονται “επένδυση” και “επιχείρηση” η υγεία μυρίζει κέρδος και μάλιστα μεγάλο. Από το κόστος στο κέρδος λοιπόν.

Και για να γίνει αυτό θέλουν να μας πείσουν, να μας κάνουν να το πιστέψουμε βαθιά

α) ότι η υγεία είναι ατομική υπόθεση και όχι κρατική υποχρέωση και

β) ότι παίρνεις όσο πληρώνεις

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Σε λίγο συμπληρώνονται 4 χρόνια θητείας της κυβέρνησης πρώην ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και νυν ΣΥΡΙΖΑ-πρώην ΑΝΕΛ – πρώην ΠΑΣΟΚ και πρώην ΝΔ. Στα βασικά ζητήματα που μας απασχολούν ως εργαζόμενους, ως γιατρούς, ως ανθρώπους η κατάσταση παραμένει ίδια και απαράλλακτη (όπως και με την προηγούμενη). Αυτή η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχει ψηλά στην ατζέντα της την υγεία και ότι έχει κάνει έργο. Ότι στηρίζει το ΕΣΥ και τα βάζει με τα ιδιωτικά συμφέρο¬ντα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα.

Συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο! Ο ΣΥΡΙΖΑ τη μόνη ρήξη που κάνει είναι με λαό και τους μισθωτούς υγειονομικούς σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τους μικρομεσαίους αυτοαπα¬σχολούμενους που τους εξοντώνει. Από την άλλη ενισχύει τα νέα επιχειρηματικά τζάκια της περίθαλψης (Ίδρυμα Νιάρχος και Ωνάση, ΑΕΜΥ, ξένα funds, εργολαβικές εταιρείες στο δημόσιο, στήριξη της βιομηχανίας των κλινικών μελετών σε συμμαχία με τους μεγά¬λους ασφαλιστικούς και φαρμακευτικούς ομίλους, νέο μεγαλοδι¬ευθυντικό-μεγαλοπανεπιστημιακό κατεστημένο και νέα διαπλοκή μαζί του μέσω πχ του ΕΛΚΕ, εκχώρηση σημαντικού μέρους της ια¬τρικής μετεκπαίδευσης και εξειδίκευσης στις εταιρείες ιατροτεχνο¬λογικού εξοπλισμού). Φυσικά, κυβέρνηση και υπουργείο υγείας λένε ότι προσπαθούν, ότι χρειάζονται κι άλλο χρόνο ακόμη.

Δεν τους πιστεύουμε! Ίσα, ίσα διαχειρίζονται επικοινωνιακά το συμβιβασμό τους με τα συμφέροντα, τα μνημόνια, την ΕΕ και τους επιχειρηματίες. Και τον δικαιολογούν σπέρνοντας τη μιζέρια στους εργαζόμενους, τις μειωμένες προσδοκίες, το “μικρότερο κακό”, το μπαμπούλα ότι αν δεν σκύψουμε το κεφάλι θα έρθουν ακόμα χειρότερα. Ακόμα και τη δήθεν σύγκρουση με τα κανάλια (και τους καναλάρχες) την κάνουν σώου για τα κανάλια και

διαδικτυακό προϊόν.

Στην ουσία ο ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώνει ένα νέο μοντέλο υγείας συμβατό με τις ανάγκες του σύγχρονου καπιταλισμού: με τον μεγάλο ιδιωτικό το¬μέα βασικό πυλώνα του, τα μικρομεσαία ιατρεία κατε¬στραμμένα και το δημόσιο, υβρίδιο εμπορευματοποιη-μένων υπηρεσιών για τους έχοντες και υποβάθμισης για τους πολλούς και καταφρονεμένους.

Ας δούμε συγκεκριμένα:

Η υπερπλήρωση των νοσοκομείων με ράντζα και το black out στις γενικές εφημερίες οφείλεται καθαρά σε πολιτικές επιλογές. Με τα μνημόνια, το δημοσιονομικό σφαγείο της Ε.Ε., το μεταμνημονιακό καθεστώς των ματωμένων πλεονασμάτων τα δημόσια νοσοκομεία και η ΠΦΥ (πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας) υποχρηματοδοτούνται, ελάχιστο προσωπικό προσλαμβάνεται, υποδομές του ΕΣΥ καταρρέουν, ολόκληρα νοσοκομεία και πτέρυγες νοσηλείας κλείνουν ή παραμένουν κλειστά, δημόσια κέντρα αποκατάστασης δεν υπάρχουν.

Για μεγάλο μέρος της φτωχολογιάς, της εργατικής τάξης, των ανασφάλιστων το δημόσιο σύστημα υγείας σήμερα εξασφαλίζει μια όπως – όπως νοσηλεία σε διαδρόμους, χωρίς τις απαραίτητες εξετάσεις, με αναβολές χειρουργείων, μη διαθέσιμες κλίνες ΜΕΘ όταν χρειάζονται, πολύμηνες λίστες αναμονής, καθυστερήσεις ακόμα και σε κρίσιμες χημειοθεραπείες ή ακτινοθεραπείες.

Στο ΑΤΤΙΚΟ στην τελευταία γενική εφημερία υπήρχαν **121 νοσηλευόμενοι ασθενείς σε ράντζα και φορεία και 5 ασθενείς σε πολυθρόνες!** Πλημμύρα ράντζων και στη Νίκαια, τον Ευαγγελισμό και τα άλλα μεγάλα νοσοκομεία.

Την ίδια στιγμή στο ΑΤΤΙΚΟ υπάρχουν **8 κλίνες ΜΕΘ κλειστές,** χειρουργικές αίθουσες που δεν λειτουργούν και ολόκληρη πτέρυγα νοσηλείας δύναμης 35 κλινών κλειστή λόγω έλλειψης προσωπικού (350 κενές οργανικές θέσεις με τα παλιότερα οργανογράμματα, ενώ οι ανάγκες έχουν πολλαπλασιαστεί).

Μαγνητικός τομογράφος δεν λειτουργεί από το 2013 σε πανεπιστημιακό νοσοκομείο όταν τον διαθέτει και το τελευταίο ιδιωτικό διαγνωστικό κέντρο. (όχι άλλα ψέματα με τα δήθεν περιφερειακά κονδύλια που όλο βρίσκονται και όλο χάνονται στο δρόμο). Ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

-Οι δημόσιοι προϋπολογισμοί όλη την 4ετία 2015-2019 παραμένουν μνημονιακοί και ταξικοί. Τα ελάχιστα ποσά που δόθηκαν παραπάνω για την υγεία πάνε για την ξεχρέωση των

προμηθευτών και όχι του λαού (γι αυτό και οι διοικητές των νοσοκομείων μετατρέπονται σε λογιστές-ελεγκτές των πλεονασματικών στόχων).

Στους εργαζόμενους δεν έχει επιστραφεί τίποτα από τα κλεμμένα των μνημονίων. α) με μείωση του προϋπολογισμού 2018 για τα δημόσια νοσοκομεία κατά 700 εκατ. ευρώ ώστε να πιάσουν το στόχο των αιματηρών πλεονασμάτων. Στο 3ο Μνημόνιο κουρεύτηκαν οι δαπάνες στην υγεία κατά 4,7 δις ευρώ.

Πάνω από 5 δισ. ευρώ περισσότερα πληρώνουν από τη τσέπη τους οι Έλληνες πολίτες για να βρουν την υγειά τους.

Η συμμετοχή του λαού στη φαρμακευτική δαπάνη από το **9% εκτινάχτηκε στο 30% τα τελευταία 5 χρόνια.** Και όπου απουσιάζει το κράτος … πλακώνουν οι χορηγοί! Μεγάλοι ιδιωτικοί όμιλοι και εφοπλιστικά ιδρύματα που βάζουν χέρι στο ΕΣΥ στην αρχή ως δωρητές – φιλάνθρωποι και μετά ως μέτοχοι – συνιδιοκτήτες. Έχουν αποκτήσει καθοριστικό ρόλο στον ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό και τις προμήθειες, με βάση τα συμφέροντα φαρμακευτικών εταιρειών και όχι τις πραγματικές ανάγκες της λαϊκής υγείας.

Το σκάνδαλο Novartis είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Κανονική ιδιωτικοποίηση! Η ΑΕΜΥ και το Νοσοκομείο Σαντορίνης είναι ο προπομπός για το μέλλον των δομών Υγείας οι οποίες θα λειτουργούν πλέον ως αυτοχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις. Όσες δεν αντέχουν στον ανταγωνισμό θα κλείνουν. Με αυτό το κριτήριο φτιάχνουν τους νέους οργανισμούς των νοσοκομείων και σχεδιάζουν την ολοήμερη (ιδιωτική!) λειτουργία τους.

– Στο ΑΤΤΙΚΟ όπως και στο ΕΣΥ συνολικά οι πολλές κενές οργανικές θέσεις (περίπου 400) είναι αδύνατο να αναπληρωθούν από τις λίγες προσλήψεις μόνιμων και τις επικουρικές θέσεις ομηρίας. Όλοι οι συμβασιούχοι υγειονομικοί είναι υπό απόλυση (επικουρικοί, εργολαβικοί, συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου με προγράμματα ΟΑΕΔ και ΚΕΕΛΠΝΟ). Το 25% των εργαζομένων στα νοσοκομεία δουλεύουν με ελαστικές σχέσεις εργασίας (12μηνα, μαθητείες, επικουρικοί, συμβάσεις έργου κλπ). Όλοι μαζί, μόνιμοι και προσωρινοί εργαζόμενοι, μπορούμε να νικήσουμε τον εργασιακό μεσαίωνα! Ενώ οι εργολάβοι (που θα έφευγαν!) ζουν και βασιλεύουν με διαρκή ανανέωση των συμβάσεων τους από τη διοίκηση (αυτοί έχουν μόνιμη και σταθερή δουλειά!).

-Οι μισθοί μας παραμένουν οι ίδιοι, βάναυσα περικομμένοι, χωρίς καμιά αποκατάσταση των μνημονιακών απωλειών. Ούτε καν λόγος για καταβολή δώρου Χριστουγέννων 2018 και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.

Τι λέει η κυβέρνηση για τα ράντζα συγκεκριμένα;

Οι απαντήσεις είναι προκλητικές και πλήρως ενταγμένες στη λογική του “δημοσιονομικού χώρου”, της ανταποδοτικότητας και της επιχειρηματικής κερδοφορίας. Έχουν πολλές παραλλαγές:

1) Ότι τα σωματεία κινδυνολογούν και οι συνδικαλιστές προσπαθούν μάταια να αποδομήσουν το θετικό κυβερνητικό έργο.

2) Στο αίτημα της διεύρυνσης και ανάπτυξης των δημόσιων υποδομών απαντούν – όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις – ότι οι υποδομές επαρκούν και απλά υπάρχει πρόβλημα διαχείρισης των εισαγωγών και μείωσης του χρόνου νοσηλείας. Δηλ. φταίνε οι γιατροί και οι υπόλοιποι υγειονομικοί που κάνουν αδικαιολόγητες εισαγωγές (δηλ. οι ασθενείς μπαίνουν στο νοσοκομείο για πλάκα) ενώ ταυτόχρονα δεν αποδίδουν στη δουλειά τους και οι ασθενείς δεν διακινούνται γρήγορα. Αυτό είναι το σύγχρονο δόγμα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού στην υγεία με τα περίφημα “διαγνωστικά πρωτόκολλα”: περιορισμός κόστους νοσηλείας, φτηνές και υποτυπώδεις υπηρεσίες για το λαό, gate-keeping στην ΠΦΥ, αν θες πλήρη και σύγχρονη ιατρική αντιμετώπιση πρέπει να πληρώσεις.

3) Επαναλαμβάνουν το χιλιοειπωμένο επιχείρημα ότι παραλάβανε ένα ΕΣΥ υπό διάλυση, την πρώτη τετραετία καταφέρανε να το σώσουν και τώρα θα ξεκινήσουν την αντιμετώπιση των χρόνιων προβλημάτων όπως τα ράντζα (μας καλούν δηλ. να τους ψηφίσουμε για να συνεχίσουν τη “σωτηρία”). Τα ίδια που έλεγαν κι οι προηγούμενοι. ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΚΙΝΑΛ έχουν ακριβώς την ίδια πολιτική, τώρα τελευταία και τις ίδιες δικαιολογίες.

Για του λόγου το αληθές, σε έκτακτη σύσκεψη κορυφής που πραγματοποιήθηκε στις 24/1 στο υπουργείο υγείας για την υπερπληρότητα των κλινών στις γενικές αποφασίστηκε (οι λέξεις έχουν τη σημασία τους):

α) ενίσχυση των Τμημάτων Επειγόντων Περιστατικών (ΤΕΠ), που αποτελούν την «πρώτη γραμμής άμυνας» των νοσοκομείων, ώστε η διαχείριση των περιστατικών της εφημερίας να είναι πιο ορθολογική και να κάνουν εισαγωγή οι ασθενείς που απαιτείται πραγματικά να νοσηλευθούν! ,

β) ενίσχυση του «φίλτρου» της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ) μέσω της 24ωρης λειτουργίας περισσότερων Κέντρων Υγείας (ΚΥ) αστικού τύπου,

γ) αναδιοργάνωση του «συμπλέγματος νοσοκομείων» που εφημερεύουν καθημερινά στο

Λεκανοπέδιο. Το νέο σύστημα θα κοστολογηθεί και θα εφαρμοστεί το καλοκαίρι!!! σε μια περίοδο που το σύστημα δεν λειτουργεί «υπό πίεση» όπως τους χειμερινούς μήνες λόγω ιώσεων, λοιμώξεων κλπ.

Με αυτή την πολιτική είμαστε αντίπαλοι. Το υγειονομικό κίνημα δεν πρόκειται να συμβιβαστεί. Επιτρέψτε μας επίσης να υποστηρίζουμε με σθένος τη δημόσια υγεία και την ανάπτυξη της, όχι τα ιδιωτικά μαγαζιά και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου. Μας προκαλεί μεγάλη έκπληξη το πώς, ενώ οι εργαζόμενοι και το δημόσιο φτωχαίνουν με την πολιτική όλων των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, η ίδια πολιτική να καλεί αυτούς που πλουτίζουν για ενίσχυση των αναξιοπαθούντων. Μάλλον θέλουν να μας μάθουν να ζούμε χωρίς πολλά δικαιώματα, να επιβιώνουμε με την ελεημοσύνη των Ιδρυμάτων και των ΜΚΟ.

Στη Δυτική Αθήνα:

• Το Νοσοκομείο Δυτικής Αττικής «Η Αγ. Βαρβάρα» (πρώην «Λοιμωδών») λειτουργεί πλέον μόνο ως Πρωτοβάθμια Μονάδα Υγείας, παρά τις υποσχέσεις της κυβέρνησης

• τα Κέντρα Υγείας (ΚΥ) της περιοχής υπολειτουργούν με ελάχιστο προσωπικό, δεν έχουν καν τους γιατρούς των βασικών ειδικοτήτων, η αναμονή για επίσκεψη ξεπερνάει τους 3 μήνες σε κάποιες ειδικότητες

• οι Τοπικές Μονάδες Υγείας (ΤοΜΥ) και η εισαγωγή του θεσμού του οικογενειακού γιατρού δεν φτάνει για να καλύψει ούτε τις ανάγκες για συνταγογράφηση. Η αναλογία στις περισσότερους δήμους είναι 1 οικογενειακός γιατρός να έχει υπό την εποπτεία του 10.000 κατοίκους (!!!)

• η Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση που προωθεί η κυβέρνηση οδηγεί στη συρρίκνωση των δημόσιων ψυχιατρικών νοσοκομείων (Δαφνί, Δρομοκαίτειο, 18ΑΝΩ, δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης) και θυσιάζει ασθενείς και εργαζόμενους για τα κέρδη επιχειρηματιών και ΜΚΟ

• στην προστασία παιδιού η ΜΗΤΕΡΑ παραμένουν κλειστές πτέρυγες λόγω έλλειψης προσωπικού ενώ δεκάδες παιδιά παραμένουν εγκαταλελειμμένα.

• Το Εθνικό Ίδρυμα Αποκατάστασης Αναπήρων υποβαθμίζεται συνεχώς. Το σφαγείο των ΚΕΠΑ και του κοψίματος επιδομάτων και αναπηρικών συντάξεων συνεχίζεται.

• Έκλεισαν το Κέντρο Χρόνιων Παθήσεων στον Σκαραμαγκά, «στοιβάζοντας» 28 παιδιά σε

ένα κτίριο του «Λοιμωδών», στο παλιό Κέντρο Χανσενικών, που παραπέμπει σε συνθήκες Μεσαίωνα.

• Δεκάδες χιλιάδες ασφαλισμένοι πληρώνουν έως και το 80% της λιανικής τιμής των φαρμάκων, χρόνιοι ασθενείς δυσκολεύονται να πληρώσουν ενώ η κοροϊδία προς το 1,5 εκατομμύρια ανασφάλιστους δεν έχει όριο (το κονδύλι που σπαταλιέται φτάνει για δύο εποχικά εμβόλια).

Στη δημόσια πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας Η πολυδιαφημισμένη στήριξη του δημόσιου τομέα με τις ΤΟΜΥ και τους οικογενειακούς γιατρούς κατέληξε σε μεγαλοπρεπέστατο φιάσκο. Το νέο σύστημα ΠΦΥ είναι κακή αντιγραφή των αποτυχη¬μένων μοντέλων της Ευρώπης, με βασικά χαρακτηριστικά τη μεγάλη υποχρηματοδότηση, τη δυσκολία πρόσβασης στις βασι¬κές, και την ακόμα μεγαλύτερη στις εξειδικευμένες ιατρικές υπη¬ρεσίες (gatekeeping). Το σύστημα αυτό δεν αδυνατίζει τον ιδιωτικό τομέα υγείας, αντίθετα τον διογκώνει μαζί με τα κέρδη του.

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Οι ένοχοι γι αυτή την κατάσταση δεν είναι ανώνυμοι. Ούτε πρέπει να τους κρύβουμε, όπως κάνουν κάποιοι, δήθεν “ακομμάτιστοι” και “ανεξάρτητοι” συνδικαλιστές (που παίρνουν όμως κατευθείαν γραμμή από τα κομματικά γραφεία του Αλέξη, του Κυριάκου και της Φώφης), για να αθωώνουν τα αφεντικά και τους κομματικούς προστάτες τους.

Την πολιτική αυτή προωθούν από κοινού, συνειδητά και χωρίς δισταγμό, η ΕΕ, το ΔΝΤ και οι πλουτοκράτες – “επενδυτές”, με πρωταγωνιστή την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και αρκετούς κομπάρσους (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, Λεβέντηδες). Στο πλευρό τους έχουν τους διοικητές των νοσοκομείων, των ΥΠΕ και τον παλιό μηχανισμό των νοσηλευτικών και διοικητικών υπηρεσιών που κάνουν πως “δεν ξέρουν για το φόνο” αλλά εφαρμόζουν κατά γράμμα τις “διαταγές” διάλυσης των εργατικών δικαιωμάτων στα νοσοκομεία, αφού δεν έχουν κανένα πρόβλημα να είναι “υπηρέτες όλων των αφεντάδων” για να διατηρήσουν τα διευθυντιλίκια τους.

Η πολιτική αυτή λέγεται “δημοσιονομικός χώρος”, το νέο ιερό δόγμα της κυρίαρχης πολιτικής. Που σημαίνει, πρώτα κέρδη, πρώτα το χρέος, πρώτα οι υποχρεώσεις στην ΕΚΤ, πρώτα η επιτροπεία και οι Βρυξέλλες, πρώτα το ΝΑΤΟ και οι εξοπλισμοί, πρώτα το στύψιμο του λαού με τα ματωμένα πλεονάσματα και ότι περισσέψει (τα ψίχουλα) για το λαό, την υγεία και τις ανάγκες του. Σε αυτή την πολιτική μας καλούν μάλιστα να πούμε κι ευχαριστώ.

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

αυτή η "φυλακή" δεν αντιμετωπίζεται απλά με συνδικαλιστικά αιτήματα για το "μικρό", το "καθημερινό", το "δικό μας" και βλέπουμε. Το ρήξη και έξοδος από το δημοσιονομικό σφαγείο της ΕΕ, αυξήσεις μισθών και όχι των κερδών, μόνιμη – σταθερή δουλειά, λεφτά για την υγεία όχι το ΝΑΤΟ και τις τράπεζες, αποκλειστικά δημόσια υγεία, ανατροπή της επιτροπείας και των μνημονιακών νόμων – δεσμεύσεων ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΕΡΒΟΛΗ. Είναι ζωτική ανάγκη για τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας. Δεν συμβιβαζόμαστε με τη μνημονιακή πραγματικότητα και τα "ματωμένα" πλεονάσματα.
Και είναι χαρά μας ότι όλο και περισσότεροι συνάδελφοι, σωματεία, επιτροπές συνειδητοποιούν αυτή την ανάγκη.

Πρέπει όμως να τα βάλουμε και με τη λογική της διαχείρισης, του μικρότερου κακού και του δεν μπορούμε τι να κάνουμε.

Θα πούμε όχι στα 8μηνα – δεν θα τα ανεχτούμε στο όνομα του δεν "βγαίνει η δουλειά", δεν θα διαπραγματευτούμε τίποτα άλλο από μόνιμη και σταθερή δουλειά, καμιά απόλυση. Θα πάμε κόντρα στους αντεργατικούς νόμους που νομιμοποιούν την ελαστική εργασία, τα ράντζα, τις μειώσεις μισθών, την ιδιωτική επίσκεψη. ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ. Αν υποκύψουμε στο δίλημμα "από το να μείνουμε στο δρόμο καλύτερα στο ράντζο, από ανεργία καλύτερα το 8μηνο, από την πείνα καλύτερα και τα 300 ευρώ, από την απόλυση καλύτερα να μη μιλάμε", το χάσαμε το παιχνίδι.

Ο αντιδραστικός διπολισμός που διαρκώς μας εκβιάζει ότι αν φύγω εγώ θα έρθει το χειρότερο ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ. Όλοι όσοι ψηφίζουν και εφαρμόζουν μνημόνια είναι ίδιοι και απαράλλαχτοι! ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΥΤΗ ΤΗ ΖΩΗ. ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ (χωρίς εμάς δεν λειτουργούν ούτε νοσοκομεία ούτε τίποτα), τον διεκδικούμε για μια ελεύθερη και αξιοβίωτη ζωή.

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

όλοι ξέρουμε ότι είναι προεκλογική περίοδος και θα πλακώσουν πάλι διάφοροι πρόθυμοι, το ΑΤΤΙΚΟ το επισκέφτηκε πρόσφατα και ο Κ. Μητσοτάκης… Και είπε τα ίδια ακριβώς που λέγανε οι βουλευτές (και νυν υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ) το 2014, ενώ έκανε ακριβώς τα αντίθετα όταν ήταν κυβέρνηση. Όπως και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κάνουν ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που έλεγαν τότε, και στην ουσία διατηρούν τα κεκτημένα Μητσοτάκη, Γεωργιάδη. Επίσκεψη έκαναν και βουλευτές του ΚΙΝΑΛ.

Φυσικά ήταν επισκέψεις για τις κάμερες. Και οι δύο πολιτικοί χώροι απαξίωσαν να ζητήσουν έστω μια τυπική συνάντηση με το σωματείο δείγμα του πόσο τους ενοχλούν οι θέσεις και οι δράσεις μας (όπως και την κυβέρνηση). Δηλώσαμε καθαρά ως σωματείο ότι δεν θα ανεχτούμε πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες μας από τους σφαγείς των δικαιωμάτων μας. Είμαστε με τους αγωνιστές ...

Φίλοι και φίλες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Αυτά θα τα κατακτήσουμε με άλλο εργατικό κίνημα. Να τελειώνουμε με τους πουλημένους και τις επικίνδυνες, καρικατούρες που τις βαφτίζουν κίνημα και κινητοποιήσεις.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΞΕΦΤΙΛΑ ΤΟΥ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Θέλουμε σωματεία και ομοσπονδία απέναντι στις διοικήσεις, την κυβέρνηση και τις αντιλαϊκές πολιτικές, όχι δίπλα τους. Για να ξαναδώσουμε ουσία και περιεχόμενο σε αξίες όπως ο αγώνας, η αλληλεγγύη, η συλλογικότητα, η συναδελφικότητα, η ελπίδα.

Να αυτοοργανωθούμε για να αντέξουμε στους δύσκολους καιρούς. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να αναδιοργανωθεί ριζικά. Με συμμετοχή των εργαζομένων στη βάση, με τη δημοκρατία των γενικών συνελεύσεων, την κοινή δράση, το συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων και των επιτροπών αγώνα, τη συλλογική προσπάθεια και όχι την ανάθεση στους “εκπροσώπους”.

Να αλλάξουμε τους συσχετισμούς παντού! Οι πλειοψηφίες στην ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και την ΠΟΕΔΗΝ κάνουν τα πάντα για να μην συντονίσουν και κλιμακώσουν τους αγώνες, ενώ στις ανακοινώσεις τους δηλώνουν και “αντιμνημονιακοί”. Περιορίζονται σε “αντι-Πολακικά” σώου και σε κίνημα των δελτίων τύπου. Αναπαράγουν την αστική σκανδαλολογία. Δεν είναι χαζοί. Το κάνουν επίτηδες. Η ΓΣΕΕ ήταν με το “ΝΑΙ σε όλα” στο δημοψήφισμα και είναι σε ανοιχτή επικοινωνία με τις κυβερνήσεις και τους βιομήχανους.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτα από αυτούς. Αποδέχονται τα ιδεολογήματα της ανταγωνιστικότητας, την αξιολόγηση, την ιδιωτικοοικονομική λειτουργία του δημοσίου. Διασπούν τους εργαζόμενους κρατώντας στο περιθώριο την ελαστική εργασία, ενώ συναινούν στην εισβολή των εργολάβων στα νοσοκομεία. Ανάγουν την επιχειρηματικότητα σε θετική αξία. Και κυρίως αποδέχονται τη λογική του κοινωνικού εταίρου και της ταξικής

συνεργασίας.

Αυτό οδηγεί στη σταθερή άρνηση για αποφασιστικούς, διακλαδικούς και συντονισμένους αγώνες, συγκρουσιακή λογική, μαχητικές μορφές πάλης, που μπορούν να φέρουν σε δύσκολη θέση κυβέρνηση-ΕΕ-εργοδοσία. Σαν συνέπεια επενδύουν στον εκφυλισμό των διαδικασιών στα σωματεία και την αποστασιοποίηση των συναδέλφων.

Θέλουμε ένα κίνημα ενωτικό, με διακλαδική λογική, με συντονισμό των αγώνων, που θα **ενοποιεί** τον κόσμο της εργασίας. Ένα εργατικό κίνημα με τη **δημοκρατία των γενικών συνελεύσεων,** που θα στηρίζεται πάνω στα αγωνιστικά **πρωτοβάθμια σωματεία** και επιτροπές αγώνα σε χώρους δουλειάς, τις αγωνιστικές συλλογικότητες, συνδικαλιστές και στον κάθε εργαζόμενο που θέλει να παλέψει για να σταματήσει και να ανατραπεί αυτή η πολιτική. **Με κοινή δράση, μαζικό και μάχιμο συντονισμό.**

Μας δίνει πολύ μεγάλη δύναμη ο λαός της Δυτικής Αθήνας και του Πειραιά που είναι μαζί μας.

Διεκδικούμε και οργανώνουμε κινητοποιήσεις για:

-Δημόσια δωρεάν υγεία — πρόνοια για όλους. Χρηματοδότηση της υγείας μόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό που να καλύπτει τις λειτουργικές ανάγκες των μονάδων υγείας και Πρόνοιας. Έξω τα επιχειρηματικά συμφέροντα και οι “χορηγοί” από τα νοσοκομεία.

-Να σταματήσει η αθλιότητα των ράντζων στο νοσοκομείο μας.

-Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων.

-Αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις και στις κοινωνικές παροχές με πλήρη αποκατάσταση των μνημονιακών απωλειών. Καταβολή δώρου Χριστουγέννων 2018 και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.

Η υπεράσπιση της υγείας του λαού είναι προτεραιότητα -Απαιτούμε:

• Να ξαναλειτουργήσει το Νοσοκομείο Λοιμωδών πλήρως στελεχωμένο και εξοπλισμένο.

• Να ενισχυθεί με μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού το ΑΤΤΙΚΟΝ και να εξασφαλιστεί πλήρης και επαρκής χρηματοδότηση.

• Να μην προχωρήσει η Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση που οδηγεί στο κλείσιμο του Δαφνιού και του Δρομοκαιτείου.

• Να δημιουργηθούν δημόσια Κέντρα Υγείας, σε όλους τους δήμους στελεχωμένα με γιατρούς όλων των βασικών ειδικοτήτων, που θα παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες όλο το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο., με βασικό προσανατολισμό την Πρόληψη. Με σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό, διαγνωστικά εργαστήρια, οδοντιατρεία, φυσικοθεραπευτήρια, φαρμακεία.

• Μονάδες ΠΦΥ που να διασυνδέονται με την οικογένεια, τα σχολεία και τις σχολές, τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, τους τόπους δουλειάς, τους τόπους άθλησης, τα γηροκομεία.

• Μόνιμο θέση γιατρού και νοσηλευτή στα μεγάλα σχολικά συγκροτήματα, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, τις βιομηχανικές ζώνες

• Κατάργηση κάθε πληρωμής για ιατρικές και εργαστηριακές εξετάσεις, φάρμακα θεραπείες, υγειονομικό υλικό και τεχνικά βοηθήματα.

• Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με ευθύνη του κράτους χωρίς καμιά προϋπόθεση σε όλους τους ανασφάλιστους, άνεργους και τα μέλη της οικογένειας του.